

ÚSTAV UMĚNÍ A DESIGNU
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Protokol o hodnocení bakalářské práce

Název práce: Poustevník

Práci předložil(a) student(ka): Jakub Orava, DiS.

Studijní obor a specializace: Sochařství

Posudek oponenta práce

Práci hodnotil(a): MgA. Jindřiška Barchini Jůzová

Kontaktní adresa: Třtěnice 81, 507 04 Třtěnice

1. Cíl práce

Zadání práce Jakuba Oravy zní: Prostorová kompozice umístěná ve veřejném prostoru (město, krajina), provedená v materiálu umocňujícím autorův vztah k tématu i místu. Název tématu zadání je „Má mysl.“ Dle slov autora bylo cílem práce vytvořit sochu, která bude vycházet z autorova názoru na dnešní společnost a bude se zároveň vztahovat k historickému fenoménu poustevník. V tomto směru byl cíl práce bezesbytku naplněn.

2. Obsahové zpracování

Obsahová náplň práce Jakuba Oravy prošla kontinuálním procesem proměny od ideje Poutníka k obrazu Poustevníka. V jeho přístupu je patrné hluboké zaujetí tématem, zodpovědné koncipování, důsledné, sebezpytné hledání a ustavování vlastního názoru. V jeho práci je zřetelná silná, zdařile vystavěná ideová linie. Autor se se svým pojetím pohybuje na poli sociální tematiky a ve své práci vychází převážně z vlastních úvah, uvedené teoretické práce a zdroje jsou spíše doprovodné. Jeho zpracování tématu je nevšedně hloubavé a ve svém procesu originální.

3. Charakteristika a hodnocení formy technické i řemeslné složky práce

Autor zvolil klasické pojetí figurální plastiky. Jako své hlavní inspirační zdroje a východiska uvádí především postavu Poustevníka Juana Garina od Mat. Bernarda Brauna a Michellangelovo malířské pojetí boha Chárona ze Sixtinské kaple, dále práce Fr. Bílka, Boh. Kafky, Fr. Kupky, Caravaggia, Giovanni Bologni a Puvise de Chavannese. Svému záměru v tomto směru autor dostál. Jeho plastika odpovídá duchu klasické tradice realismu, při hledání kompozice, postoje, proporcí a výrazu se významně dotýká symbolismu. Jako materiál autor zvolil umělý kámen, jehož tónováním se snažil docílit co nejpřirozenějšího vzhledu a splynutí figury s okolním prostředím místa instalace.

Charakter modelace v kombinaci se zvoleným materiálem umocňuje opravdu klasické vzezření, dle mého názoru je tato „opatrná“ kombinace práci trochu na škodu, neposouvá ji vzad ani vpřed, nechává ustrnout v kategorii jistoty a autor tak své práci upírá prostor pro možnosti vlastní invence. Bez ohledu na to je plastika modelovaná s bravurou a zručností a řemeslně i technicky je zdařilá.

4. Formální náležitosti

Textová zpráva Jakuba Oravy se potýká s řadou nedostatků. Obsahuje několik nepodstatných pravopisných nepozorností, vážnější formální chybou jsou špatně označené citace, které nejsou zřetelně oddělené od vlastního textu. Za podstatný nedostatek však považuji koncepci textu celkově. Podle obsahu se text jeví celkem uspořádaně a přehledně, obsahuje čtyři oddíly: Úvod, Poutník, Poustevník a Závěr se seznamem použitých zdrojů a obrazovými přílohami, při bližším seznámení je však text převážně útržkovitý, nekompaktní, kapitoly nejsou provázané, sdělení často nenavazují a propadají se do prázdna, v textu jsou významové mezery, větné nonsensy, citace i vlastní úvahy někdy končí v rozhodujícím momentě bez rozuzlení, k citacím se autor nijak nevztahuje, pouze je do textu vkládá. Chybí podrobnější popis podstatných „událostí“ při procesu vývoje myšlenkové ideje, jako je například přerod Poutníka v Poustevníka, úvahy nad materiálem nebo důvod změny prostředí umístění. Fotografickou dokumentaci díla samotného, jeho finální podoby, považuji za nedostatečnou, není zřetelně čitelná a přesvědčivá, neposkytuje detailní záběry ani nevystihuje atmosféru plastiky a prostředí.

5. Stručný komentář hodnotitele

Poustevník Jakuba Oravy je dílem nenechavým, živým, aktuálním v každém okamžiku. Dotýká se významu a proměny hodnot morálních a materiálních. Ve své výsledné podobě nabízí dvojí čtení významu, obraz Poutníka Poustevníka pokorného, Bohu oddaného, kontemplujícího, uzdraveného, vytrženého ze souřadnic společnosti, blízkého Boží přítomnosti a obraz Poutníka Poustevníka z druhého břehu, žebráka s odvrácenou tváří, uchváceného materií, trpícího nemocemi lidského společenství, které pozbylo vztahů i vůle, tíživý obraz odcizení, utrpení, samoty, obraz zkažené svobodné vůle zbavené jakýchkoliv hodnot.

K prostrou instalace autor přistoupil s největším respektem, plastiku do prostředí citlivě zasadil, figurou Poustevníka prostředí obohatil, umocnil jeho genia loci.

Práci Jakuba Oravy považuji za ideově velice silnou a dobře vystavěnou, rozsahem odpovídající tématu, řemeslně a technicky dobře zvládnutou.

Jazykový projev a fotografická dokumentace kladou na čtenáře velké nároky co se týká zachycení a udržení obsahu sdělení. Obojí je zdařilé méně.

Ve výrazu a materiálu se autor zřekl experimentu, práce je záměrně konformní, ochuzená o výraznější autorské podání a bez hlubšího studování může působit jako výborně zvládnuté sochařské cvičení, které však bez rozporů svým rozsahem a charakterem bezpečně pokryje nároky závěrečné bakalářské práce.

6. Otázky a připomínky na autora práce k bližšímu vysvětlení při obhajobě

Jakým významem jste Poustevníka obdařil, které čtení bylo ve chvílích vznikání a teď naposledy „správné“? (došel uzdravení nebo je ve stavu krajního zoufalství?)

V případě že je Váš Poustevník obrazem zkaženého lidství, jak obhájíte volbu materiálu – jakým způsobem v tomto případě materiál umocňuje Váš vztah k tématu?

7. Navrhovaná známka

velmi dobře

Datum: 17. 5. 2012

Podpis:

